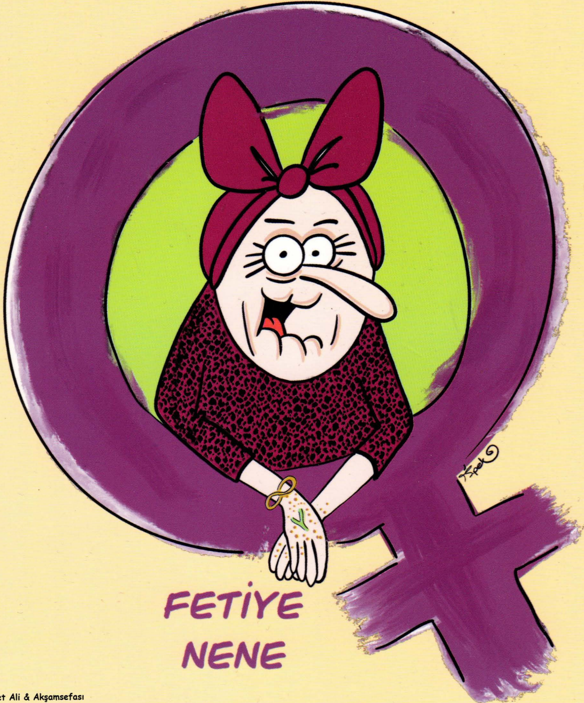
Harakiri

2025-02-140 TL.
140-145
Cilt 24

BAYAN YANI

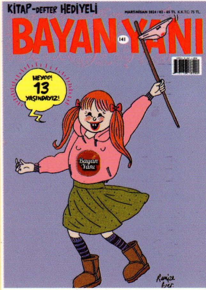

Mehmet Ali & Akşamsefası

DAYANIŞMA YAŞATIR

Harakiri

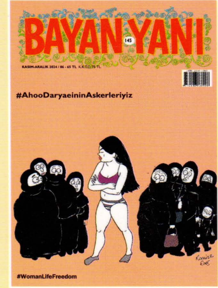

BAYAN YANI
140
KADIN CİNAYETLERİNDE KORKUNÇ ARTIŞ... 2008'DE 67 KADIN CİNAYETİ İŞLENİRKEN. 2023'TE 381 KADIN ÖLDÜRÜLDÜ...
KADIN CİNAYETLERİ ÇOK ARTMIŞ... ÇOK KORKUYORUM SERKAN...
KORKMA LAN!.. BEN VARIM!..
SORUN DA BU ZATEN!..

KİTAP-DEFTER HEDİYELİ
MART-NİSAN 2024 / 02 - 65 TL K.K.T.C. 75 TL.
BAYAN YANI
141
HEYOO! 13 YAŞINDAYIZ!
bayan Yanı

BAYAN YANI
142
MAYIS-HAZİRAN 2024 / 03 - 65 TL K.K.T.C. 75 TL.
SUMMER IS COMING & ZAMLAR IS COMING
OHAAA!. ESKİDEN BU PARAYA YAZLIK ALINIRDI!

BAYAN YANI
143
TEMMUZ-AĞUSTOS 2024 / 04 - 65 TL K.K.T.C. 75 TL
BEN BİR YAZ AŞKI ÇOCU-ĞUYUM!
WAOOW! SİZİNKİLER ZENGİNMİŞ DESENE!
ZAMA-NINDA!
HOŞGELDİN PAHALILIK. ELVEDA YAZ TATİLLERİ. ELVEDA YAZ AŞKLARI

BAYAN YANI
144
EYLÜL-EKİM 2024 / 05 - 65 TL K.K.T.C. 75 TL
Taliban'dan yeni yasaklar: Kadınların sesi artık sokakta duyulamayacak.
AFGANİSTAN
TÜRKİYE
#DilrubaSerbestBırakılsın
* KONUŞAMAZ
* KONUŞAMAZ

BAYAN YANI
145
KASIM-ARALIK 2024 / 06 - 65 TL K.K.T.C. 75 TL
#AhooDaryaeininAskerleriyiz
#WomanLifeFreedom

BAYAN YANI

140

ADIN CİNAYETLERİNDE KORKUNÇ ARTIŞ... 2008'DE 67 KADIN
İNAYETİ İŞLENİRKEN, 2023'TE 381 KADIN ÖLDÜRÜLDÜ...

ISSN 2146-1384

OCAK-ŞUBAT 2024 / 01 - 25 TL K.K.T.C: 30 TL

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

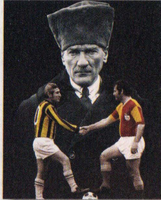
- 2024'e laik atakla girmek hiç beklemediğim, kendiliğinden gelişen şahane bi olay oldu ve bünyemde istemsizce, refleksvari hareketlerle yeniden umudun yeşermesine sebebiyet verdi. Bunu bi futbol takımından beklemezdim (teknik olarak iki futbol takımı). Aşk olsun size çocuklar. Var olun **Fenerbahçe** ve **Galatasaray**!

- Acaba diyorum, beni asıl sevindiren, her ne sebeple olursa olsun bi futbol maçının oynanmamış olması olabilir mi. Sevmiyorum futbol falan napayım.
- Kabul edelim çoğumuz kendimizi sevgili **Yasemin Yalçın**'ın unutulmaz skeci **İtilmiş'le Kakılmış**'taki İtilmiş gibi hissediyoruz uzun zamandır. Gelen vuruyor, giden itekliyor, öbürkü aşağılıyor, azarlamayanın hatrı kalıyor, kimsenin bizi kale aldığı yok zaten, iyi günümüzde üç – beş kötekle günü tamamlıyoruz falan… Umut etmeyi deseniz unutmuşuz gitmiş. Bu ülkeye ve bu hayata dair hiçbir şeyin, hiçbir zaman dilediğimiz gibi olmayacağını biliyor, artık bundan acı duymuyoruz ama daha çok uyuştuğumuz için. Bu hadise böyle ilaç gibi geldi, bi doz uyaran gibi. Çiçek gibi yemin ediyorum.

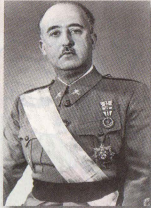
- Bu ülkeye ve bu hayata dair hiçbir şeyin, hiçbir zaman benim dilediğim gibi olmayacağını biliyor, artık bundan acı duymuyorum" demişken **Zeki Demirkubuz – NBC** hadisesine geleceğim, azıcık sabredin.
- Ah ben hiç böyle değildim, ulusal ve cumhuriyetsel hassasiyetleri durmadan incinen birine döndüm. Cumhuriyet bizim için kazanılmış bir mücadele olarak gördüğümüz, o tamam o cepte şimdi ileriye bakmak lazım diye yaklaştığımız temel bir değerdi. Kırk yıl düşünsem cumhuriyeti yeniden bu denli savunmak zorunda kalacağımız aklıma gelmezdi. Yanlış anlaşılmasın, şikayet ettiğim falan yok. Başa gelen çekilir.

- O değil de yıllardır "Atoturku siyosollosturuyorsunuz" diyenlerin gümlediği bi gece oldu asıl. Çünkü siyasallaşmış hiçbir figüre bu kadar geniş kitlelerden halk desteği almak mümkün olamazdı. Zaten kurucu lider sıfatı taşıyan bir şahsiyeti "siyasi figür"e indirgemek dünyanın en tuhaf şeysi olsa gerek. Yani bi kesim şöyle diyor gibi, "banane benim kurtarıcı liderim değil banane banane, ben cumhuriyete girmedim daha." Biz 2024'e girdik e sen daha 1923'e girememişsin…
- Beni asıl üzen Suudilerin Atatürk tişörtlerine izin vermesi falan değil, Suudilerin Atatürk tişörtlerine izin vermeyeceklerini bile bile o takımları oraya götüren yetkililer. Asıl mesele bu çünkü. İçimizdeki İrlandalılar.

- Bi de ya gerçekten, iki ulusal takımın maçı neden başka ülkede oynanır ki?
- Avrupa basınının tekmilinin birden Türk takımlarına destek vermesi, Suudi Arabistan'ı kınaması, Suudi Arabistan'ın prestij kaybetmesi peki… Çok keyifli geceydi yau ne zamandır hiçbir şeyden böylesine keyif alamıyorduk.
- **Emre Erciş** demiş ki "İspanyol takımları Franco tişörtüyle çıkıcaz diye tutturuyor mu". Tutturmuyor tabi ki, çünkü Franco tişörtüyle Suudi Arabistan'a girebilirler mi bilmiyorum ama İspanya'ya giremeyecekleri kesin.

- **Franco**'yla **Mustafa Kemal**'i bir tutmak da yani ne biliim… Esprisini yapmaya bile değmeyecek çiğlikte bir hareket.
- Bu arada Batı dünyası **Katar**'da yapılan **Dünya Kupası**'nda "bunlar LGBT tişörtüne izin vermiyor, bira içirtmiyor" diye ağlamıştı da gene de gidip turnuvayı orada düzenlemişti, seyirciler stadyumlardan gizli gizli tweet atıyordu ahanda bakın meyve suyu kisvesi altında bira soktum, içimde de LGBT tişörtü var falan diye… Bizimkisi çok daha onurlu bir hareket oldu, düşünüyorum da. Bir kez daha helal olsun ya!

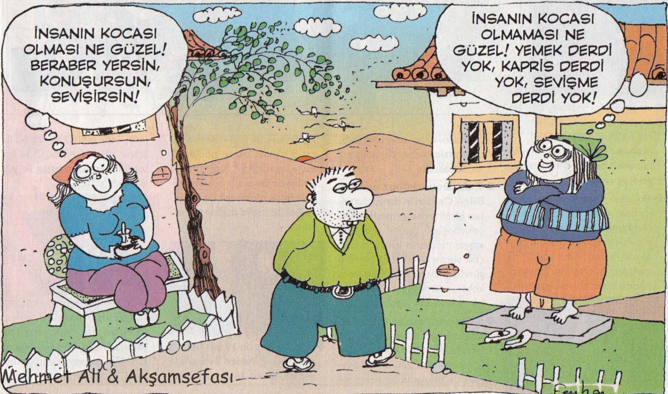
- Müstehcen parti yapacakları tespit edilen 19 kişi, **teknik olarak suç olmayan bir hadiseyi henüz gerçekleştirmeden**, gözaltına alınmış. İçişleri Bakanı **Ali Yerlikaya** da bu hususta **"Halkımızın milli ve manevi değerlerini aşağılayanlara göz açtırmayacağız,"** buyurmuşlar. Birilerinin varoluşu öbürünün aşağılanmış hissetmesine sebep oluyorsa ortada terapilik bi durum vardır bana kalırsa.
- Düşünsene, kendi halinde yaşıyorsun kendi işine bakıyorsun işindesin gücündesin kendi halindesin kendi hayatını yaşıyorsun vs, bi gün biri geliyor diyor ki senin bu halinden ötürü ben kendimi çok aşağılanmış hissediyorum o yüzden senin gözaltına alınmanı mümkünse hapse atılmanı istiyorum. Düşünemedin değil mi… Ama düşün istersen, çünkü olmakta olan ve olmaya devam edecek olan tam olarak bu.
- **Kızıl Goncalar** diye bir dizi yayına girmiş, kurgusal bir gerçeklikte kurgusal bir tarikatın yaptıklarını eleştiriyor anladığım kadarıyla, ben henüz izlemedim açıkçası. Sonra gerçek bir tarikat da çıkıp demiş ki "aha Vallaha bu biziz la" ve in-

Feyhan Güver

Mehmet Ali & Akşamsefası

cinmişler hemen. İncindiklerinden ötürü diziyi izlememeyi akıl edemedikleri için de dizinin yayından kalkması gerekiyor anladığım kadarıyla. Çünkü istemsizce açıp izliyorlar herhalde, sonra da hassas duyguları inciniyor. Bunun için de alınabilecek tek önlem diziyi kaldırmak. Çünkü açıp bakmadan duramıyorlar. Evet.

- Tarikatlar artık her yerdeler. Eğitimde, devlet kademelerinde, sağlık sisteminde… Gündemi değiştirecek kadar da söz sahibiler. Geliyor gelmekte olan arkadaşlar. Korkmuyorsanız artık korksanız fena olmaz bence. Rejim değişikliği tehdidi artık 90'lardaki gibi bir fantezi değil hayli gerçek zira.
- Emre Erciş'in Franco çıkışından sonra ikinciliği **Erem Şentürk**'ün Noel Babayı pedofili ilan etmesine verdim. Arkadaş ne kavga ettiniz ha mitolojik bi karakterle.

- İngiltere'de yapılan bir araştırmaya göre insanların nefes alması küresel ısınmayı artırıyormuş. İnekler minekler derken iş ne ara bize geldi ya aaaaa…
- Bu arada **Can Atalay** da hala içeride yani. Gerçekten de mahkeme kararı ile girdiği hapisten mahkeme kararı ile çıkamıyor adam ciddi ciddi. O duruyor, hücresinin penceresinden hayat akıyor gözlerinin önünden. Umut havasının dağılıp dertlenmeye başladığımız yer burası işte.

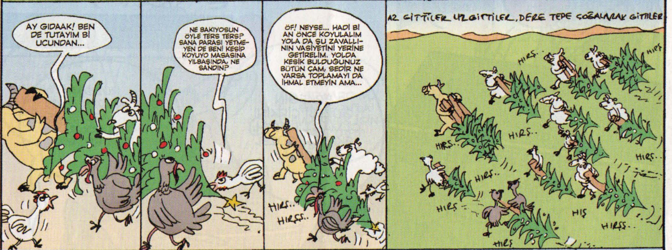

- **Zeki Demirkubuz** ve **Nuri Bilge Ceylan**'ın durup dururken birbirlerine girmesi? Aldım çekirdeğimi çayımı oturdum sosyal medyanın karşısına ama çok sürmedi GS – FB derbisi gündemi değiştirdi. Yahu koca koca adamlarsınız kavganızı kendi aranızda yapsanıza.
- Sizi bilmem ama ben sanatı sanatçıdan ayrı tutmak lazım tayfasındanım. Öbür türlü zira ne izleyecek film kalıyor ne hayranlıkla bakılacak bir resim ne de dinlenecek şarkı. Birinin yaratıcı olması, bazen hödük olduğu gerçeğini değiştirmeye yetmiyor. Bu arada sözüm gerçekten de meclisten dışarı. Evrensel bir şeyden bahsediyorum.
- Asgari ücret de 17 bin **İKİ** lira oldu. **İKİ**. Evvelden iki lirayla bi ekmek bi süt bi de sakız alınırdı. Hey gidi. O iki lira bu iki liranın abisi olur tabi. O iki lira büyüdü yirmi lira hatta iki yüz lira oldu artık.
- Bu arada, **"Atatürk yoksa Türkiye de yok, biz de yokuz, maç da yok"** büyüktür **"Çık masaya tepin istersen!"** Çogüzel….

EZİLENLER BİRLEŞİN!

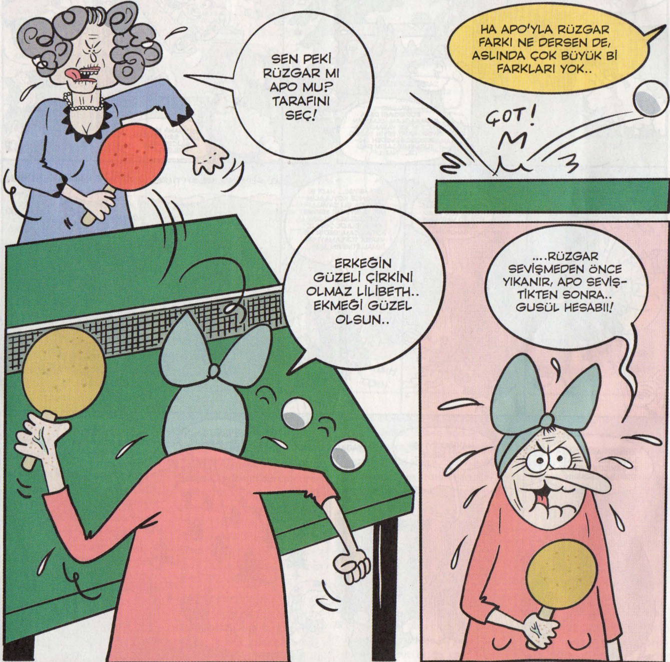
Mehmet Ali & Akşamsefası

İpek Özsüslü

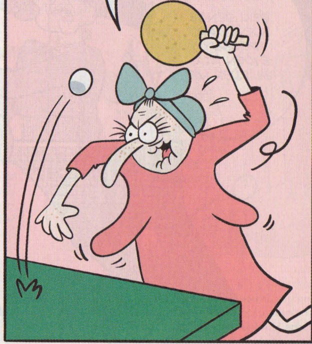
FETİYE NENE

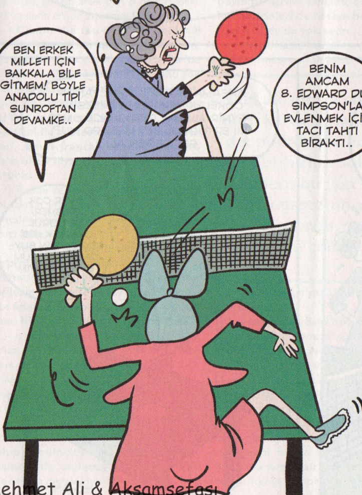
KIZILCIK ŞERBO

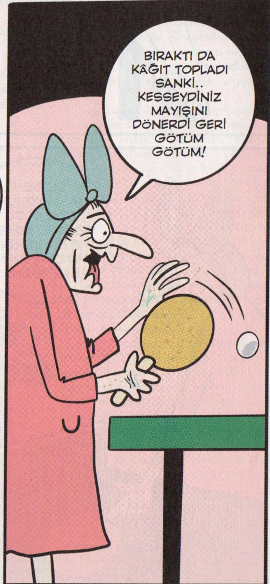

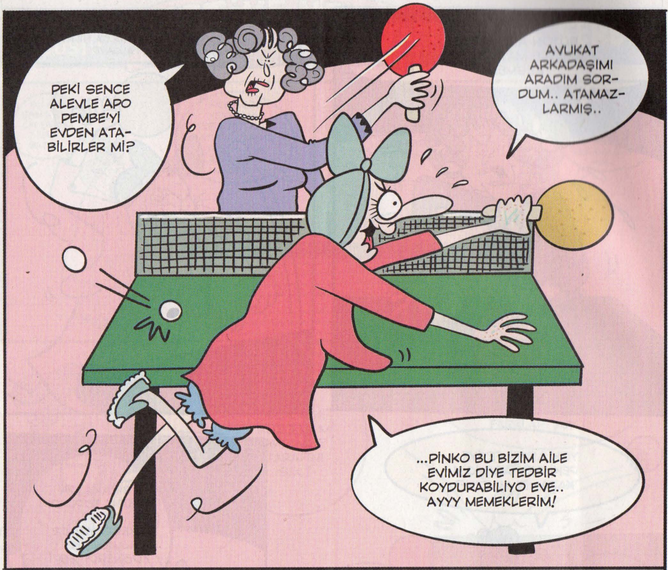

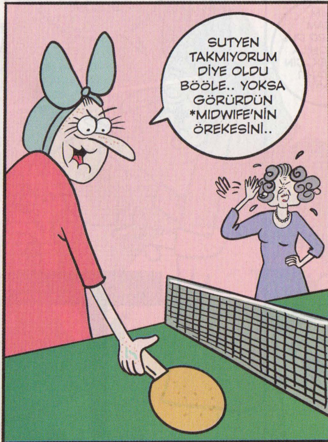

Mehmet Ali & Akşamsefası

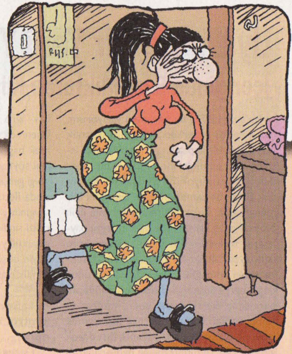

PEKİ SENCE ALEVLE APO PEMBE'Yİ EVDEN ATA-BİLİRLER Mİ?
AVUKAT ARKADAŞIMI ARADIM SOR-DUM.. ATAMAZ-LARMIŞ..
...PİNKO BU BİZİM AİLE EVİMİZ DİYE TEDBİR KOYDURABİLİYO EVE.. AYYY MEMEKLERİM!

SUTYEN TAKMIYORUM DİYE OLDU BÖÖLE.. YOKSA GÖRÜRDÜN *MIDWIFE'NİN ÖREKESİNİ..

AKŞAMA ŞARAP İÇELİM..YANINA ÇÖKELEK VAR, SEN YEMEZSİN.. PEYNİR ALALIM..PEKİ SENCE ÖMER Mİ ERTUĞRUL BEY Mİ? APO MU? SEÇ BEĞEN AL..
ÖMER ÇOK EPESMER, ERTUĞRUL ÇÖKELEK GİBİ BEYAZ.. BEN BUY-DAY SEVİYORUM Bİ APO ALAYIM LÜTFEN!!
-SON-

*midwife:ebe

SıDıKa

ERİYEN ASPİRİN

- Ay çok önemli bi şey sorucam anne. Benden önce tuvalete bi uzaylı filan mı girdi acaba. Klozetin içi foşur foşur kaynıyo vallahi. Eğer bizden biriyse ailece idrar tahliline gidelim, evlerden uzak, aileden birinin tuhaf bi hastalığı var galiba. Resmen çalkalanmış gazoz gibi tuvalet yaa. Adam yapıp gitmiş, haala köpürüyo ortalık. Sifonu çektim daha da beter oldu...

- Yok kız kimse yapmadı onu. Ben eriyen aspirinleri toplayıp alayını kubura doldurdum...

- İyi de önceden bi prospektüsünü okusaydın anacım. Onlar ööle helada erisin diye diil.

- Cühela muamelesi yapma anneye. O kadarını biz de biliyoruz heralde. Ben o aspirinleri Alman firmasının malı diye, protesto amacıynan attım. Manyak Almanlar, sen İtalyanlarla bir ol, memleketin kuyusunu kaz. Yok ööle, içmem artık ben o domuz kılıklı sarı pipilerin eriyen aspirinini felan...

- Canım olur mu ööle şey yaa. Hadi sporla siyaset felan karıştırıldı birbirine de; politikayla eczacılık bilimi birbirine sokulur mu hiç... Hem bu işin sonu yok ki... Bak gastenin yazdığına göre Fransızlar da Türkiye aleyhine çalışıyomuş. Bu durumda, senin mantıkla, Fransız şeylerini de protesto etmek lazım. Ne yani, şimdi francalı ekmeklere protesto olsun diye, zift, gres yağı felan mı sürücez...

- Tööbe de kız, çarpılıp yamulur, kanca gibi kalırsın. Eriyen aspirin bir nimet diil ama, francalı ekmek nimettir. Nimetlen protesto olmaz ööle, rızkın kesilir.

- Yok yaa, her türlü ayılığı, sevinç ya da protesto gösterisi zanneden birkaç kazma, "İtalya'yı kınıyoruz" diyerekten kivilerin üzerinde halay çekip buzdolabı felan ezerken hiç sesin çıkmıyodu ama. Kivi de bir nimet kendine göre...

- İyi aman aman, bi sööle bin işit cadaloz karıdan. Boş konuşmaya yer arıyo kaltak. Seni adam yerine koyup da ekonomi politika felan konuşmaya kalkanda kabahat... Tabi, senin umurunda diil, "dünyayı sel basmış, ördeğe vız gelmiş..."

- Vay be ben haa... Ben Sıdıka Saka, bir an evvel bira göbekli esnaf bi koca bulup evlenmek yerine, dünyanın dengesine kafa patlattığım için bin kez azar işitip dayak yiyen ben.

- Çok konuşma kız. Az bile dayak yiyosun sen. Araya girip de seni babanın elinden alan o kafama tüküriyim ben. Bu akşam eve gelsin, ilk iş, "pişmaanım, affet bizi kocam" diycem, "döv dövebildiğin kadar şu Sıdıka'yı". Beyim icraatına başlasın, ben de kendisine terlikle eşlik ederim artık...

- Vay, desene akşama yine linç var evde...

- Linçmiyelim de besliyelim mi kız. Yeter yiyip içtiğin optik oyan karga! Hain... Kalkmış, annenin protesto eylemine laf ediyo... Anne ol da kendin yap görelim, evladın senle alay geçsin, bakalım neler hissedicen...

- Öff yaa, yeter lütfen anne yaa... Valla ateş bastı haa. Nerdeen nereye şimdi. Bilir bilmez konuşup insanın vücut kimyasını bozuyosun. Resmen, beynime ağrılar saplandı be. Hayır, kalkıp aspirinleri de helaya boca etmişsin içicek bişey de yok evde...

- Atarım tabi... Bengay hangi firmanın kız, onu da pabucumun altına sürücem...

> "Hadi sporla siyaset felan karıştırıldı birbirine de; politikayla eczacılık bilimi birbirine sokulur mu hiç... Hem bu işin sonu yok ki... Bak gastenin yazdığına göre Fransızlar da Türkiye aleyhine çalışıyomuş."

- Anne lütfen yaa... Tamam anlaşıldı gidiyorum...

- Nereye kız? Bana bak, ateş bastı felan diye dereceyi aramaya gidiyosan boşuna arama. Kırdım onu ben. Termometreyi o Toriçelli denen İtalyan adam icat ettiydi de mi? Duvardakiden dolaptakine alayını kırıp, içlerindeki civayı helaya döktüm...

- Eh pes yani, bravo, iyi yapmışın, ne diyim ben sana... Yaa anlamıyorum, billahi anlamıyorum yaa. Kurtuluş savaşının galibi bunca onurlu bir ulusun, onurunu korumak için yaptığı protestoları hangi lümpen zihniyet getiriyo bu hale? Yeminle artık işin çivisi çıktı. Silahlı külahlı, doktoru hakemi, astronotu yumruklayan, sabahtan akşama klavye başında önüne geleni linç eden, iki telefondan birini dolandırma amaçlı açan, internetin her türlü mecrasında olmaz türlü seviyesizliğin peşindeyken yalandan yere muhafazakâr, ille de mert ve delikanlı, bir taraftan da her türlü erk sahibine yavşamaya hazır insanlık dışı kara bir kalabalık gün be gün çoğalarak sokaklarda koşuşuyomuş gibi...

- Katılıyorum Sıdıka. Bu sebeple cemiyetin aklını tekrardan başına alması maksadıyla Goncagül Teyzen, İfakat Abla, Adeviye Hanım, İsmigül vesair başta olmak üzere mahalleli hanımlar olarak bir tarikatle protokol imza etmeye karar verdik. Bundan böyle aramızdaki kabul günlerine onlar da sohbetleriyle iştirak edecek. Kısır kek vesair çeşitli ikramlarla beraber, toplayıp gün sahibine verdiğimiz gün parasından da belli bir meblağ tarikatgilin hesabına geçecek. Protokol maddeleri üzerinde istişarelerimiz sürüyor.

- Yok artık. Şaşıran yerlerim bozulalı çok oluyor ama. Bu kadar da değildir artık. Ciddi değilsin de mi anne? Neler diyosun sen öyle yaa?

- Ne diyosam diyorum. Annen yaşında kadınım ben Sıdıka, sana mı sorucam? Bi sen biliyosun her haltı di mi kaltak... Bi sen anlıyosun o yarım aklınla devlet millet işlerinden. Yumurtadan çıkmış, kabuğuna lümpek dümpen demeler, efendime sööliyim, annenin efervesant eylemine kınama yapmaklar. Ben aspirinleri yırtıp büküp helaya ataduriyim, sen daha çook sene şeker ezip durursun bu kafayla. Ukela salak... Ah aklıma tükiriyim, baban "bi çocuk yeter" dediydi. Ben istedim seni "bi kızım olsun" diye. Eve gelsin, "affet bizi kocam" diyip ayaklarına kapanıcam, yeni bir protokol imza edicem kendisiyle...

atilla atalay

Mehmet Ali & Akşamsefasi

Uyarı: Bu Bir Yeni Yıl Yazısıdır,

İçeriğinde Eser Miktarda Klişe Barındırabilir

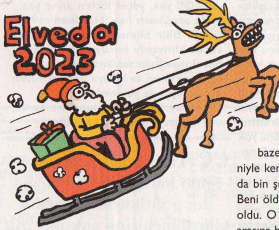
Yasemin Olur

yaseminolur@yahoo.com

Bu yazıyı 2023'ün son günü yazıyorum. (Bu cümleyi yazarken de gemisi batmak üzere olan bir kaptanın geriye bırakmak istediği son cümlelerine başladığı bir seyir defterini karalıyor hissi yaşadım. Kafam çok güzel, ne zaman ne hissedeceğimi bilmemek çok sürprizli.) Yaşadıklarımla ilgili bir yazı yazıp kendi kişisel sıkıntılarımı paylaşarak terapi işini buradan halledecektim ama bu parlak fikrimi duyan kızımın "İnsanlar senin emo fikirlerini okumak zorunda değil, herkesin kendi derdi var" cümlesini barındıran eleştirisinden sonra vazgeçtim. (Emo derken bunalımlı ergen kişi demek istiyor.) Bu yazıya da ondan bahsederek girdiğimi görse muhtemelen beni analıktan aforoz eder. Çok şükür yazdıklarımı küçümsediğinden benim kalemimden çıkan hiçbir şeyi okumuyor. "Annem yazıyorsa beş para etmez" diye düşünüyor oluşu umarım ileride son bulur. Yoksa minik kalbim biraz sızıntı yapabilir. Ha, tüm bunlara rağmen yine de benim bunalımlı, hafif acılı kişisel tarihimi okumak isterseniz haberim olsun, anlatırım yani. Yaşım ilerledikçe otobüste yanına oturan herkese gelinini ve hayırsız evladını kötüleyen teyzelere dönüştüğümün farkındayım ve açıkçası bu içten içe beni biraz da kaybetmiş hissettiriyor, çünkü kariyer planımda günün birinde çenesi düşük ayarsız bir teyze olmak yoktu. Fakat yabancılara özel hayatını anlatmanın tuhaf bir zevki var. Aslında psikolog da aynı işi yapıyor. Kimseye söyleyemediklerinizi, hatta kendinize bile söyleyemediklerinizi gidip hiç tanımadığınız birine anlatırsınız. Onun eğitimli olmasının dışında yabancı olmasının da verdiği bir güven vardır. Bir yabancı sizi tarafsız dinleyebilir. Çünkü size karşı önceden geliştirdiği olumlu ya da olumsuz bir duygusu yoktur. Altmış beş ya üstü teyze ve dayılar bu sırrı keşfetmiş işte, ben bunu yeni anlıyorum. Yokluk zamanlarında öğrendikleri bir hile olmalı. Gerçi hiç varlık zamanı oldu mu onu da bilemedim ya şimdi. Evet, işte ben de bu yolun yolcusuyum. Tuhaf bir şekilde de yakınlarımla konuşmak artık eskisi gibi bir zevk vermiyor. Üşeniyorum. Halimden anlasınlar istiyorum sanki, kelimelerin ağzımdan çıkması bile yorucu. Konuşmadan oturmak istiyorum. "Beni biliyorlardır zaten"e sığınıyorum. Beni bilsinler istiyorum. Sesimin tonundan, gözümün yan bakmasından, gülümsememdeki kırıklıktan, akmayan gözyaşımdaki ağırlıktan anlasınlar istiyorum. Kelimelere dökersem hikayemi, parktaki dayı da zaten bir şeyler anlar ki benden. Yakınlarım bana sarılsın istiyorum, susalım, nefes alalım. Birlikte aynı sessizliğe dayanalım ama konuşmayalım. Üşeniyorum. Üşenmek de değil de belki yoruldum. Sevmek bağ kurmaktır. Bağ kurmadan sevdiğini söyleyenlere de inanmıyorum. O bağ, sevgi gerçekse sapasağlamdır ve iki kişi arasında iletişimi de sağladığından, kelimeler sevginin olduğu yerde biraz lüzumsuz gürültü sınıfına katılır. Onun için yabancılarla gürültülüyüzdür, sevdiklerimizle sessiz. Ben böyle düşünüyorum. O yüzden bu yeni yıl için ilk planım:

1. Sevdiklerinle kurduğun bağları kontrol et. Bakalım hala sağlamlar mı?

Geçen sene hayatımdan çok insan çıktı, hayatıma çok insan da girdi. Yerim yurdum değişti. Hayatımın altı üstüne geldi. Burada hemen klişeyi yapıştırıyorum: Hayatımın altının üstünden daha iyi olmayacağını ne biliyorum? Bu tempoyu sevdim mi? Kalbim ne kadarına dayandı? Kırıldı? Hızlı hızlı attı? Acıdı? Sıcacık oldu? Buz gibi oldu?

Kendime yeni yıl için ikinci vazife:

2. Kalbine sarıl ve ona her şeyin hep geçtiğini hatırlat. Her şey her zaman geçer.

Geçen sene beni ben yapan şeyleri biraz ihmal ettim. Aslında biraz da şartlar öyle geliştirdi. Yazmak, beni ben yapan tek şey gibi gelirken yazmadan da yaşayabildiğimi ama ölmemenin yaşamak olmadığını anladım. Yazmadan da yaşıyordum ama bu yaşamak değildi, ölmemekti. Ara ara yazdığım bir yazıdan sonra üzerime gelen tamamlanmışlık hissini hemen unutuyordum. İnsan bazen kendine rağmen kendine ihanet ediyor. Kendine iyi gelecek olan şeylere kasıtlı bir duvar örüyor. Bu aslında ruhunun intiharı. Seni var eden resim yapmaksa ve resim yapmaya bir son veriyorsan mesela, aslında derinlerde bir yerlerde kendine suikast düzenleyen bir duygunun olduğunu bilmelisin. İçindeki düşmanı yenmek için uyanık ve tetikte olmalı insan. Düşmanı içimizde büyütmeden yaşamayı bilmeliyiz. O zaman bu sene için yapacaklarım arasındaki bir diğer madde:

3. İçinde düşmanını büyütme. Seni ne yaşatıyorsa ona sarıl ve sakın bırakma. Bırakırsan düşersin. Önce ruhun ölür, sonra diri bir bedende bir ölü gezdirirsin.

Geçen sene bedenim de benden şikayetçiydi. Bir ara hiç yemedim ve kemiklerim sayılacak kadar zayıf bir hale geldim. Sonra kusacak kadar yediğim anları izledim. Kimseye kıyamayan ben, kendime nasıl kıyabiliyormuşum bunu bildim. Siz kendinize kıyabiliyorsanız, ormandaki zayıf bir ava döndüğünüzden, etinizi koparmak isteyen sırtlanlar, akbabalar da büyük bir kalabalık yaratıyor. Biraz diri diri etlerimden yediler ama acı bazen diriltir insanı. Acının adrenaliyle kendinize gelirsiniz. O yüzden acıya da bin şükür. Buraya da hooop bir klişe: Beni öldürmeyen acı güçlendirir. Öyle de oldu. O zaman yeni yılda yapacaklarımın arasına bir de ne koyuyorum:

4. Kendini acıtma. Bedenine iyi bak. Sen kendine merhamet etmezsen orman seni affetmez. Düşersen yerler.

Kendi dertlerimi anlatıp sizi darlamayacaktım ama kendimi durduramadım. Kendimi güçlü gibi hissediyorum. Tam ayakta değilim ama yıkıldığım da söylenemez. Şunu çok net öğrendim ki her şey geçiyor, ama her şey… Bunu öğrendiğim bir sene oldu. Yaşadıkça insan olmayı öğreniyoruz ve gerçekten acılı bir süreç. İnsan olmak zor. Duyguların en güzelini de en derinden yaşayabiliyoruz, acıların en beteriyle de yanıyoruz. İnsan olmak bir nimet mi bir ceza mı? Bu konuyla da başka zaman darlarım sizi. Çok da takılmayın her şeye, çokça sarılın. En güzeli sarılmak. (Yaşlı teyze tavsiyelerimi de verdiğime göre olaysız dağılabiliriz.)

Düşman

Feyhan Güver

HERKES BANA DÜŞMAN NAİME... ÇEKEMİYORLAR BENİ!

KİMMİŞ BAKALIM O DÜŞMANLAR?

EN BAŞTA KARDEŞİM! İYİ GÖRÜNÜYO AMA İÇİ FESAT!

YOK KIIZ! GEÇEN AĞLADI BURDA, ABLAM HER ŞEYE KÜSÜYO DİYE!

HELE O GELİNİM YOK MUUU?!

BAK ORDA DUR! KIZ SENİ MEMNUN ETMEK İÇİN ÇIRPINIYO!

YOK YOOK! NUMARA ONLAR! HERKES BENİ MAHVETMEK İÇİN FIRSAT KOLLUYO! KIZIM, OĞLUM, KARDEŞİM, KOMŞUM!..

AAH AH! BUNLAR SENİN DÜŞMANIN DEĞİL!

ESAS DÜŞMANIN O KADAR YAKININDAKİ, GÖREMİYORSUN!

ÖLÜMÜ GÖR SÖYLE! KİMMİŞ O?!

BURASI... BEYNİN, AKLIN! SENİ KENDİN ÜZÜYOSUN! FARK ET ARTIK ŞUNU!

BİTTİ

Mehmet Ali & Akşamsefası

BRITNEY SPEARS Davası ve The Woman In Me Kitabı

DÜNYA BRITNEY'E KARŞI

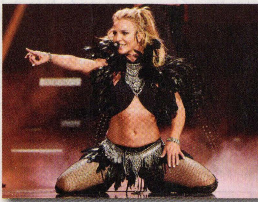

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Britney Spears'ın müziğini hiçbir zaman sevmedim. Tüketim toplumu için üretilen kalitesiz kumaştan birer sezonluk hızlı moda tişörtlerinden bir farkı yoktu benim için. Bana göre bu korkunç tarz seçimi, Britney Spears'ın kendisini de pek ciddiye almamak için yeterliydi.

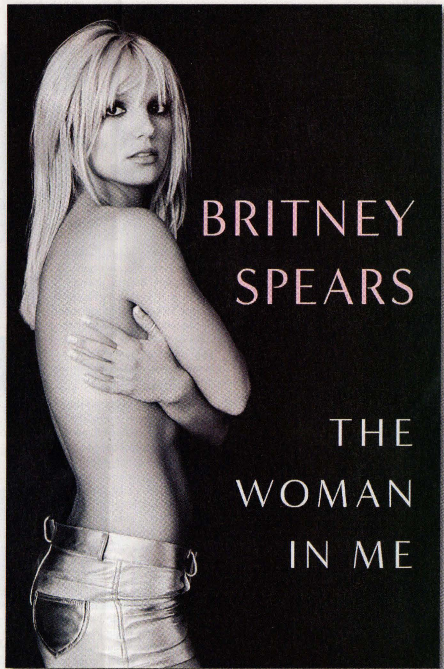
Britney Spears, tüm dünya inanılmaz bir hızla değişmekteyken 20 yılı aşkın süredir ısrarla 2000'lerin başında takılı kalmış tuhaf bir karaktere benziyordu. Şov dünyasında varlık gösteren gerçek bir insandan çok, iki boyutlu ve son derece sıkıcı kurgu bir karakter gibiydi. Sürekli birbirinin aynı şarkılar söylüyor, 2000'lerin başlarında moda olan ve tedavülden kalkalı 20 yıla yakın olan düşük bel pantolon ve eteklerle takılıyor, hatta makyajını bile o dönemin trendlerine göre yapıyordu. Dansları da şarkıları da pek ortaya koymadığı sığ karakteri de demodeydi. Ben pop ve popüler kültür düşmanı değildim, ama bana kalırsa Britney pop bile değildi. Britney, bir şarkıcı ya da müzisyenden çok bir "ürün"dü. Popüler medya düzeninin bir ürünüydü. Britney Spears hakkındaki bu yargımı kariyerine ve kendine dair yaptığı her şeye, yetişkin bir kadın olarak kendisinin karar verdiği varsayımından yola çıkarak veriyordum elbette. Meğer koca dünya gibi ben de yanılıyormuşum.

Amerika'da yaşamıyor ve Britney Spears'ın hayatına dair karşı konulmaz bir ilgi duymuyorsanız, Spears'ın vasilik meselesinden bile haberiniz yoktu muhtemelen. En iyi ihtimalle bu meseleyi 2021'de Britney'nin babasına açtığı dava ile öğrenmiş olabilirdiniz. Ona bile sadece birkaç kere basında rastlamış ve unutmuş gitmiştiniz büyük ihtimalle. Hatta şimdi benden Britney Spears'la ilgili bir yazı okumak bile tuhafınıza gidiyor olabilir. Ama eğer Britney Spears'ın – *çok büyük ihtimalle bir hayalet yazar aracılığı ile kaleme aldığı* – büyük yankı uyandıran ve Amerika'da tüm medyayı sarsan "The Woman In Me" kitabını okuduysanız, popüler kültürün, medyanın, kültür mafyasının kadınlara ne yapabileceğini görmüş ve büyük ihtimalle de kanınız donmuş demektir. Gerçi kitabın henüz Türkçesi yayınlanmadı ve Türkiye'den kitaba erişmek pek kolay sayılmaz. Amerika'da yaşayan bir arkadaşım bana kitabın PDF'ini hediye etti ve bu vesileyle orijinalini okuma fırsatı buldum. 21. Yüzyılda, medyanın ve kameraların gözü önünde, tüm dünyanın tanıklığında cereyan eden bir istismar ve kölelik vakasından bahsedeceğim şimdi sizlere.

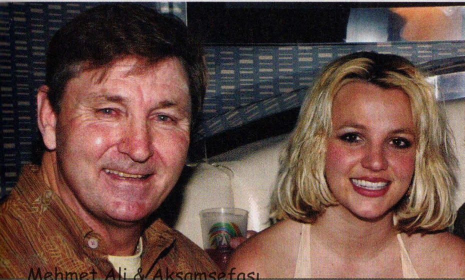
“İçimdeki Kadın”

Nisan 2023 sayısında 2020'lerin ortasına gelirken artık 2010'ların çok renkli kültürel hegemonyasının yerini yeniden 2000'lerin çılgın paparazzi kültürünün aldığından bahsettiğim bir yazı kaleme almıştım. Orada, “Neo-Beyazlık ve Irkçılığın Geri Dönüşü” başlıklı bölümde 2000'li yılların akıllara zarar paparazzi kültüründen ve bu kültürün yıkıcı etkilerinden de bahsetmiştim. Üstelik Britney Spears referansları içeren bu ve benzeri birkaç yazımda Britney'nin başından geçenlere dair neredeyse hiçbir şey bilmiyordum ve üstelik 2000'li yılların egemen medya kültürünün bu kadar ileri gidebileceğini ben bile aklıma getirmemiştim. Ben, yani 15 yılı aşkın süredir medya ve popüler kültür yazan ve araştıran ben…

Britney Spears “İçimdeki Kadın” adını verdiği kitapta 2008 – 2021 yılların arasında babasının vasiliği altında nasıl köle hayatı yaşadığını, tüm medyanın bu “delilik” safsatasına nasıl alet ve azmettirici olduğunu bütün çıplaklığı ve korkunçluğu ile anlatıyor. Britney Spears, 1981 doğumlu, yani 2008 – 2021 yılları arasında tam 13 yıl boyunca, ya da diğer bir ifadeyle 27 yaşından 40 yaşına kadar hayatını bir yetişkin gibi değil bir çocuk gibi yaşamak zorunda bırakıldı. Kariyerine, mal varlığına ve hatta kendisine dair tüm kararları babasının aldığı bir hayata mahkum edildi.

2008 yılında Britney Spears 27 yaşında yetişkin bir kadın iken birdenbire mahkeme kararıyla babası James Spears yasal vasisi ilan ediliyor. Çünkü babası Britney'nin deli olduğunu iddia ediyor. Babanın bu konudaki delilleri Britney Spears'ın boşanma sürecinde yaşadığı paparazzi baskısına verdiği olağan dışı tepkiler ve buna dayalı birkaç rapor. Alelade insanları bile delirtebilecek problemli bir boşanma süreci yaşayan Britney Spears, tüm özel hayatını kameralar önünde yaşamak zorunda olmanın ağırlığı altında ezilince, normal insanların evlerinin banyolarında geçireceği sinir krizlerini de medyanın gözü önünde geçirmiş ve bu birkaç cinnet anı, 27 yaşındaki bir kadının 13 yıllık esaretinin başlangıcı için koskoca mahkemeler, hukuk insanları, hakimler ve medya tarafından yeterli sayılabilmiş!

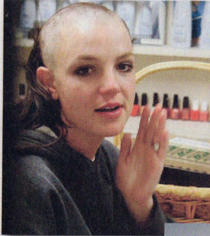

Spears'ın mahkeme tarafından kendi kararlarını vermekten aciz bir deli ilan edilmesine rağmen, tam 13 yıl boyunca ara vermeksizin milyonlarca dolarlık turnelerde boy göstermesi, albümler çıkarıp konserler vermesinde bir sakınca görülmemesi gerçekten de inanılmaz. Ama asıl inanılmaz olan, çocuk yaşta bu sektöre girmiş genç bir kadının sistematik bir şekilde metalaştırılması, bu metalaştırma üzerinden itibarsızlaştırılması, bir seks objesine indirgenmesi, insanlığından sıyrılması, yalnızlaştırılması ve bunun sonucunda özgüveni yerle bir edilmiş bir kadın olduğu için deli yaftası yiyerek babasına köle olarak verilmesi! Ayrıca 13 koca yıl boyunca söylediklerini kimsenin dinlememiş olması! Edgar Allen Poe'nun korku hikayelerinden çıkmış gibi duran bu olayın 21. Yüzyılda gerçekten yaşanmış olması beni ölesiye korkutuyor açıkçası.

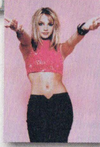
Spears'ın Kan Dondurucu Hikâyesi

Birtney Spears, Amerika'nın en sağcı, ırkçı ve tutucu eyaletlerinden olan Mississippi'de doğuyor. Annesi ve babası dindar insanlar, Evanjelikal Kilisesine bağlılar ve bu doğrultuda Birtney çocuk yaşta gittikleri Evanjelikal kilisesinde vaftiz ediliyor. Ancak bu bağnazlığa ve tutuculuğa rağmen Britney'nin babası James "Jamie" Spears tam bir alkolik. Annesi ve babası durmadan kavga ediyor, baba tam bir kontrol bağımlısı, aynı zamanda usta bir manipülatör. Britney'nin şarkı söylemeye başlaması ve dans etmesi bile annesinin onu derslere ve eğitimlere götürmesinin bir izdüşümü. Siyahilerin yoğun yaşadığı bu tutucu eyalette yoksul birer beyaz olarak muhafazakarlığa ve de "Amerikan rüyası"na sığınıyorlar. Dolayısıyla tek kurtuluşu da kendilerine ait gördükleri çocuklarının ünlü olmasında görüyorlar. Ailesi Birtney'i meşhur etmek ve sonrasında üstünden geçinmek peşinde. Nitekim de bu emellerine 2008'den sonra erişiyorlar.

Britney, kendi anlatımına göre, bir gün bile izin yapamazken ailesi onun parası ile Amerika'nın en lüks tatil beldelerinde tatiller yapıyor. Britney'nin bir yudum bile içki içmesine izin verilmezken kendileri ziyafet masalarında çeşitli içkilerle keyif yapıyorlar. Britney, istediğini de yiyemiyor. Sonsuz bir diyetin içinde, durmaksızın babası tarafından "şişman olduğu" gerekçesiyle aşağılanıyor. "Popun prensesi" Britney Spears ise evdeki hizmetçilere bir parça çikolata ya da dondurma için yalvarmak zorunda, üstelik yine de yiyemiyor. Çünkü Jamie Spears'ın mutlak krallığını ilan ettiği bu gerçeklikte herkes ama herkes Jamie'den korkuyor. Hiç aralıksız ve tatilsiz çalıştırılan Britney'e haftada 2000 dolar harçlık veriliyor. Burada yılda 30 milyon dolar kazanan bir şarkıcıdan bahsettiğimizi hatırlatmak isterim. Bu paranın bütün kontrolü de yine baba Jamie Spears'ın elinde. Britney Spears, kariyerine ve özel hayatına dair hiçbir şeyi seçemiyor. Konserlerinde söyleyeceği şarkılara, yapacağı dans hareketlerine, giyeceği kostümlere kadar her şeye müzikten zerre anlamayan babası karar veriyor. Bana sorarsanız bu saçmalık içinde Britney Spears'ın ününü ve fanlarını koruması bir mucize. Britney babası izin vermezse tatil yapamıyor, çalışmak zorunda. Babasının izni dışında yiyip içemiyor. Günde kaç kere tuvalete gittiği bile kayıt altına alınıyor. Evet, ciddiyim.

Kendi iddiasına göre sadece gıda takviyesi kullandığı için ağır uyuşturucu bağımlılarının bulunduğu rehabilitasyon merkezlerinde rehabilitasyonlara yollanıyor. Hiç içki içmeyen biri olmasına rağmen (çünkü babası izin vermiyor) adsız alkolikler toplantılarına katılmaya zorlanıyor. Hatta babası izin vermezse arkadaşlarıyla bile görüşemiyor, erkek arkadaşı olamıyor, cinsel hayatı dahil tüm özeli babasının kontrolü altında. Gittiği her yerde, verdiği her röportajda peşinde babasına rapor veren asistanlar bulunuyor. Herhangi bir röportajda Birtney'e vasilik meselesi sorulursa asistanlar müdahale ediyor ve röportaj kesiliyor. Britney hiçbir yerde hiçbir şekilde bu konudan bahsedemiyor. Yıllar içinde özgür iradesi ellerinden alınan ve çocuk muamelesi gören bu genç kadın, kendi de kendisini çocuk gibi hissetmeye başlıyor. Kitapta da bahsettiği gibi evde tam anlamıyla uslu bir çocuk gibi davranması beklenirken, sahnede ondan seksi kadın kimliğine bürünmesi talep ediliyor, çünkü para oradan geliyor.

Yıllar içinde baba Jamie Spears ve ona bağlı ekip Britney'i kendisinin karikatürüne çevirmekten geri durmamışlar. Britney Spears 2021'de babasını polise şikayet edip karakolluk olana kadar kendisine istediği bir avukatı tutabilme hakkı olduğunu dahi bilmiyormuş. Bu 13 yıl içinde zaman zaman yaptığı taşkınlıklar dış dünyaya "deli" imajını perçinlerken, o belki de sadece akıl sağlığını koruyabilmenin peşindeydi. Medyanın gözü önünde, tüm dünyanın tanıklığında yaşanan bu korkunç hikaye, nihayet 2021'de Birtney'nin kendisine gerçek bir avukat tutması ile son buldu. 2021'de Birtney nihayet hayatının ve mal varlığının kontrolünü tekrar eline aldı. Britney Spears'ın kitapta da defalarca bahsettiği üzere, bu esaretin bu kadar uzun sürmesinin ve toplum tarafından da sineye çekilmesinin en büyük sebebi Britney Spears'ın kadın olması. Kulağa ne kadar akıl almaz gelse de bu doğru.

Önce henüz 17 yaşında bir arzu nesnesine çevrilen, "aptal sarışın" prototipine indirgenen, kariyerinin ilk günlerinden itibaren sahne kostümünden dans figürlerine kadar her şeye başkalarının karar verdiği, ama söz konusu kostümler ya da dans figürleri fazla müstehcen bulunursa bütün sorumluluğun Britney Spears'ın üstüne yıkıldığı tuhaf bir Amerikan rüyası hikayesi onunki. 2010'larda sahnelere çıkan ve ayakları yere basan, bilinç ve özsaygı sahibi popçular gibi değil o. Lady Gaga olamıyor. Miley Cyrus olamıyor. Billie Eilish olamıyor. Bu isimler gibi kendi cinselliğini kendi eline alamıyor. Kendi realitesini kontrol edemiyor. Paparazzinin, medyanın cinsiyetçi ve ayrımcı sorularına ne cevap vereceğini bilmiyor. Lady Gaga gibi isyankar cevaplar veremiyor. Miley gibi varoluşuyla dahi meydan okuyamıyor. Metalaşmanın edilgen ucundan kendini kurtaramıyor. Madonna'nın kendi gücüne sahipliğine hep özeniyor ama asla Madonna kadar cüretli olamıyor. Madonna'nın varoluşsal feministliği Britney Spears'ı hep etkiliyor, kitaptaki göndermelerden de belli bu, ancak Britney Spears'ın asla Madonna olacak cesareti yok. O, Mississippi'nin yoksul sokaklarında kendi öz değerini asla öğrenememiş kız çocuklarının arasından çıkıp gelmiş o sahnelere. Sürekli saçlarından ve saçlarının güzelliğinden bahsediyor. Saçlarının en çok arzulanan şeylerden olduğunu anlatıyor. Çünkü geldiği yerde kadınların saçları çok önemli, kadın seksapalitesinin en önemli elemanlarından. 24 yıllık kariyerinde ve 13 yıllık esaret hayatında belki de yaptığı en yıkıcı eylem saçlarını kazımak olmuş Birtney'nin. Bilinçli ya da bilinçsiz olarak dalgalandırdığı bir isyan bayrağı olarak tarihe geçecek.

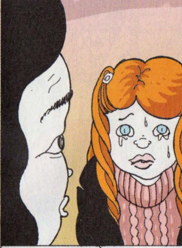
Kitabın satır aralarında da belli, hayalet yazarın güzel yakaladığı ayrıntılar var, Britney Spears bütün politik sığlığına ve temelsizliğine rağmen, 21. Yüzyılda kadın olmanın bünyeye otomatik olarak yüklediği feminizmden nasibini almış biri. Onu kurtaran da o olmuş zaten. Kitabı okursanız ne demek istediğimi anlayacaksınız.

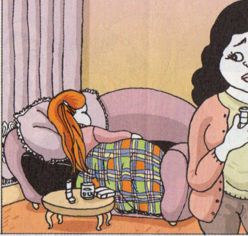

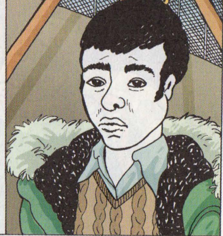
Elvida

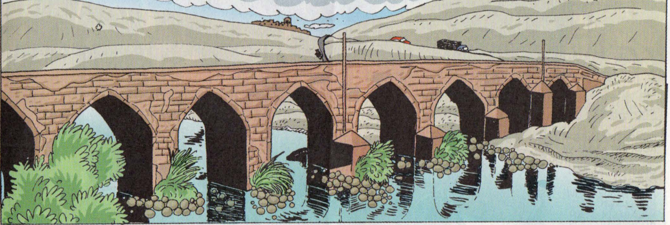
Ramize Erer
ramizeerer@hotmail.com
Kız Hikâyeleri

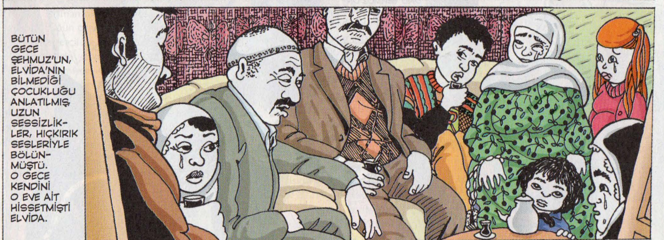

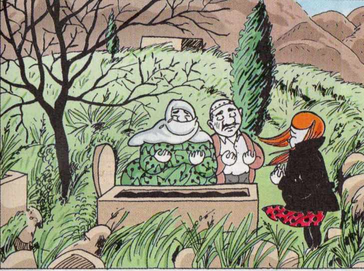
Mehmet Ali & Akşamsefası

Elvida

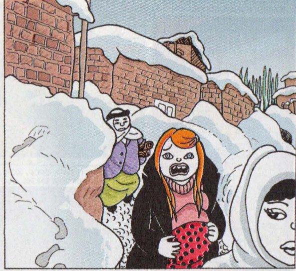

ORADA YIKILMIŞ, ACILI BİR ANNE VE ANNELERİNE DESTEK OLMAYA ÇALIŞAN PERİŞAN KIZKARDEŞLER İLE KARŞILAŞTI. KALABALIK OLAN BU YOKSUL AİLEDE, KENDİNİ HİÇ FAZLALIK HİSSETMEYECEKTİ ELVİDA.

BÜTÜN GECE ŞEHMUZ'UN, ELVİDA'NIN BİLMEDİĞİ ÇOCUKLUĞU ANLATILMIŞ, UZUN SESSİZLİKLER, HIÇKIRIK SESLERİYLE BÖLÜNMÜŞTÜ. O GECE KENDİNİ O EVE AİT HİSSETMİŞTİ ELVİDA.

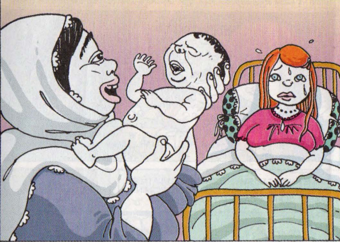
BAYRAM SABAHI ŞEHMUZ'UN MEZARINI ZİYARET ETMİŞLER, DUALAR OKUMUŞLARDI.

UZUN GEÇEN KARA KIŞIN SONUNDA BİR GÜN SANCISI TUTMUŞTU.

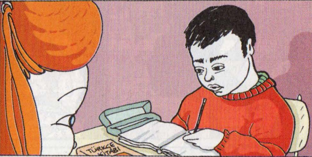
KOMŞU KÖYDEN GELEN EBENİN YARDIMIYLA DOĞURMUŞTU. BU KÜÇÜK BEBEK HERKESİN NEŞESİ OLMUŞ, EVDEKİ HÜZÜNLÜ HAVAYI BİRAZ DAĞITMIŞTI.

BİR GECE AİLE BÜYÜKLERİ TOPLANIP KONUŞMUŞLAR.

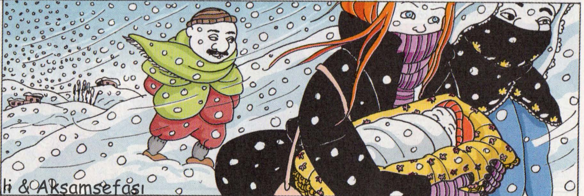
ELVİDA'NIN DERSLERİNDE YARDIM ETTİĞİ..

ŞEHMUZ'UN GÜLÜŞÜNÜ BİR HATIRA GİBİ TAŞIYAN KÜÇÜK KARDEŞİ ALİ'YLE EVLENMESİNE TÖRE GEREĞİ KARAR VERMİŞLERDİ.

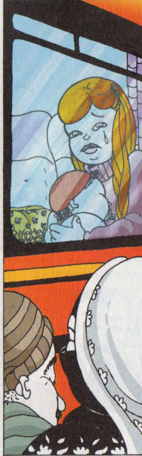
ELVİDA ÇARESİZCE BU DURUMUN YANLIŞLIĞINI ANLATMAYA ÇALIŞMIŞ, AİLENİN ALDIĞI KARARI, TÖREYİ DEĞİŞTİRE-MEYECEĞİNİ ANLAYINCA, BEBEĞİNİ ALIP DÖNMEYE KARAR VERMİŞTİ.

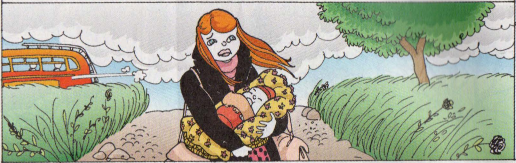
Mehmet Ali & Akşamsefası

Elvida

OTOBÜSE BİNDİĞİNDE, TEK BAŞINA BİR BEBEKLE NE YAPACAĞINI, ONU NELERİN BEKLEDİĞİNİ BİLMİYORDU ELVİDA

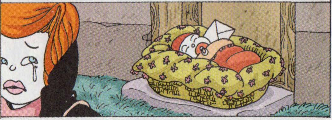
ÇOCUKLUĞUNUN BÜTÜN YAZLARINI GEÇİRDİĞİ BU KÖYE İNDİĞİNDE AKŞAM OLUYORDU. KESİN KARARINI VERMİŞTİ ARTIK.

BEBEĞİNİ SON DEFA ÖPÜP, KOKLAMAK İSTEDİ AMA KENDİNE ENGEL OLDU.

YOKSA ONU TERKEDEMEZDİ. EVİN KAPISINI ÇALDI VE BİR AĞACIN ARKASINA SAKLANDI.

TETESİ VE AZEM ENİŞTE BEBEĞİ ALIP, İÇERİ GİRENE KADAR BEKLEDİ SAKLANDIĞI YERDE.

ELVİDA HUZURLA UYUDU. KENDİNİ GÜÇLÜ HİSSETTİĞİNDE HERŞEYİ ANLATACAK, KIZINI TETESİNDEN GERİ ALACAKTI.

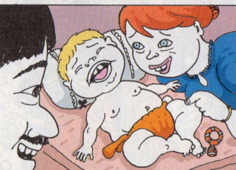

ELVİDA'YI BANA, ABLAMIN GELİNLİK DİKİMEVİNDE ÇALIŞAN NECLA ABLA ANLATMIŞTI. KOCASI HALA HAPİSTEYDİ. TEMİZ KAĞIDI OLMADIĞI İÇİN İŞ BULAMAMIŞ, GEÇİMİNİ SAĞLAMAK İÇİN ABLAMIN YANINDA NAKIŞÇI OLARAK ÇALIŞMAYA BAŞLAMIŞTI.

ELVİDA UZAKTA ÖĞRETMENLİK OKULUNDA OKURKEN, AZEM ENİŞTE VE TETESİ KÜÇÜK BİR ERKEK ÇOCUK EVLAT EDİNMİŞLERDİ. ELVİDA'NIN BUNDAN HABERİ YOKTU.

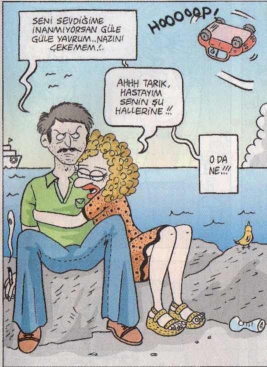

TETESİ VE ENİŞTESİ ERTESİ SABAH, KAPININ ÖNÜNDE BULDUKLARI BEBEĞİ HASTANEYE GÖTÜRÜP TESLİM ETMİŞLERDİ. ÇOCUKLARI OLMAYAN BİR HEMŞİRE VE KOCASI BU KİMSESİZ BEBEĞİ EVLAT EDİNMİŞTİ.

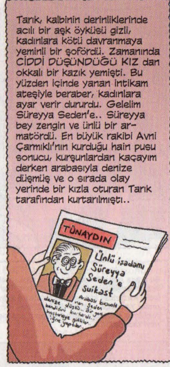

SON...

DEVLERİN AŞKİTOSU

Mehmet Ali & Akşamsefasi

DEVLERİN AŞKİTOSU

Tarık Avrupa'daki işlerini bitirdi ve yurda döndü.. Soluğu Süreyya beyin boğazdaki yalısında aldı..

Evet doğru anladınız, Tarık'a bir zamanlar dirseğinden su içirtip onu aşka tövbe ettiren kız Süreyya'nın yeni sevgilisi İpek'ten başkası değildi. Hep birlikte gece kulübüne gittiler. O zamanlar feysbuk olsaydı İpek, ex aşkını görmenin yarattığı hüzünle sabaha kadar sitemli şarkılar paylaşabilirdi. Ama feysbuk olmadığından mecburen kendini sahneye attı ve şarkısını söyledi...

Bu arada Avni Çarmıklı da boş durmadı.. İpek'i kaçırıp karşılığında Tarık'a iş teklif etti.. Tarık'ın İpek i kurtarmak için her yola geleceğini biliyordu.. Yanılmadı.. Tarık İpek'i kurtarmak için Avniyle iş anlaşması yapıp Süreyya'yı sepetlemeyi kabul etti..

Peki ya bizim aşıklar.. Tüm bu olanlar onların aşkını yeniden alevlendirmekten başka bişeye yaramadı..

Sonunda aşıklar kavuştu.. Ama Süreyya'nın adamları peşlerindeydi..

* DEVLERİN AŞKI – Cahit Berkay – Gönül isterdi ki siz bu sayfayı açtığınızda bu şarkı çalsın (Müzikli kartpostallar gibi) ama.

raziyeicoglu@gmail.com

EX'TEN TANELER

- Hayatımıza giren **NEXT**'leri değil de, hayatımızdan çıkan **EX**'leri kutluyoruz artık.
- **EX** hafızandan, hayalimi, istesen de silemezsin.
- En zor olan sürüm durumu, istemediğin **EX** mutsuz bir yaşam sürmek.
- **EX** ile, flört dönemlerinde ay, yıl dönümlerine kadar kutlarsın, ama boşandığın günden sonra dakikaları, saniyeleri, saliseleri bile kutlarsın.
- **EX**, bile gider, ama şüphe hiç gitmez.
- Bir **EX**'in ilk aşkı ya da son aşkı olmamalısın.
- **EX**'in adı ancak geçici dövme olur, Anan, Baban, Çocuğun değil ya, illâki nüfusundan çıkacaktır ve gelecek aşklarında aynı isimde **NEXT** sevgili bulmak zorunda kalmayasın.
- Sorun sende değil, **EX**'ler arıza.
- **EX**'in, torun yaratılacak kaynak oluşturmadan aldatıp terk ederek evliliği sonlandırmak suretiyle, cep telefon ekranına yanak yanağa koyacağın bir torun fotosu bırakmayarak, sevimli bir yaşlı görünme şansını elinden alması, attığı en kazık kötülük olsa gerek.

- Hani **EX** ilişkinde elinden gelenin en iyisini yaparsın ya, **EX**'inden de gelenin en kötüsü görürsün daima.
- Bazen de **EX**'ine Kör - Küçük aşık olmuşsundur.
- **EX**'ten boşanmayı göze almayan evlenemez.
- Müslüman bir Noel kutlamaz, esasen, **NEXT** ya da **EX** bir Noel de müslümanı kutlamaz zaten.

Raziye İçoğlu

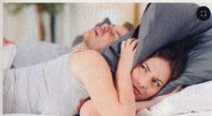
- **"EX terk etti "** ya da **"EX'i terk ettim"**, hangi şekilde daha etkilidir **EX**'ten ayrılabilmek başarısını konu komşuya anlatmak **Acaba?**
- Nice, **EX**'in çakal olduğu yeryüzünde bir terslik olsa da, namuslusu denk gelse ya bize ve hiç şaşırmasak.
- O kadar çok **EX**'ler kazandık ve kazandırdık ki, **EX**'e **EX** demiyoruz artık..

Evlensel Meseleler...

- **EX**'inden ayrılırken bile, **"Biz boşandık, biz boşanıyoruz"** diyorsun. Yani hâlâ **biz'siniz**. Demek ki boşanmalar da evliliğe dahil.

EX'ten Trik Meseleler;

- **"Horlayan koca ile odayı ayırın , ayrı odalarda yatın kaliteli uyku için"** diyor uzmanlar. .. Zira, öyle ki, ayrı evlerin odalarının içindeymiş gibi horlayan, **EX**'ten ayrılarak bütün bina sakinlerine kaliteli uykuyu getirdim..

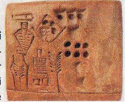

Ekran Tepik...

- Tartışmalı programda; kadın konuk, yanındaki evleneceği erkeğe, **"Kendini bi hakla.!"** diye bağırınıyor **"kendini bi akla"** demek istiyor şivesinden ötürü. Esasen çok da doğru, **Haklayın Kendinizi EX**'ler ekranlar karşısında.

Sanal Tepik...

- Ekranda ön izlemeleri geçen, **"Sosyal medyada neleri paylaşmak günah?"** diye, dini programında soruları cevaplayacak milyarlık hocayı duyunca, ilkel tarih öncesi, daha dinler oluşturulmamışken, **EX** devirlerde, mağara duvarlarında çizili resimlerde ellerinde tuttukları kil tabletlerin, dinlerden önce icat edildiğinden, bilgisayar ve cep telefonu olduğundan çok emin olmalıyız artık..

- Bazıları için, hangi günahlar insanı dinden, imandan çıkarır, bazıları için de hangi **EX**'ler insanı evlilikten, ilişkiden, zıvanadan çıkarır **Acaba?**

Şiddet Tepik...

- Duyduğum bir **EX'Ten Tane**de, Kocasını aldattığı erkek, kendisi aldatılınca çok kötü dövüyor kadını, bu zincirleme aldatılmadan kocanın hiç haberi bile yok. Velhasıl ikinci erkek, üçüncü erkek tarafından **EX** olma olasılığını hazmedemiyor.

- **"Bak bak, iyice yakından bak!"** diye yakından bakınca iyi görmen gerekiyorken, yakını görememek göz hastalığı ne acayip bir şey? Bu nasıl bir çıkmaz ki, **EX**' in yaptıklarına karşı görme bozukluğu, yakınını görememek gibi, İşte öyle bir şey. Görünen **EX**'e değil de, görünmeyen **EX**'e mi bakıyoruz **Acaba?**.

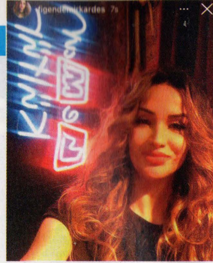

- **EX** yıl bitmeden, **"Şimdiden yeni yılınızı kutluyoruz"**, diyen çok mutlular, şimdiden sizin ayrılığınızı, **EX**'inizi, **EX** oluşunuzu, canı gönülden kutlamak istiyoruz.
- **EX**'ler, hatalarının arkasında durmayı daima bir marifet sayarlar..
- Ah **EX**'ler, o eşinizi aldattığınız saunaların, hamamların, spor salonlarının, kaygan zeminlerinde, donunuzu kuşanırken, öbür paçasına ayak atmak için ayağınızı kaldırdığınızda, tek ayak üzerinde kayarak dengenizi kaybedip düşesiniz de elinizden tutup, yerden kaldıranınız olmasın, emi..

Mehmet Ali & Akşamsefası

Dr. Figen Demir Kardeş (Hunili Doktor)

MASAL SAATİ: UPUZUN SAÇLI 'RAKUNZEL'

Masallar konusundaki hassasiyetimi biliyorsunuz. Yüzyıllarca önce de kadın olmak zormuş; masallarda görüyoruz: Kötü cadı da kadın, ezilen külkedisi de; prensesi zehirlemeye çalışan kraliçe de, kuleye hapsedilen prenses de... Erkekler, onlar nasıl peki? Ya kurtarıcı prens ya da dünyayı yöneten krallar onlar!?!

Hal böyle olunca, ben kendime görev edindim masalları günümüze uyarlamaya. Rapunzel o uzuuun saçlarını alıp bugüne gelse nasıl olurdu bi bakalım:

Bir varmış, bir yokmuş. Kötü kalpli bir cadı, sizden güzel olmasın prenses Rakunzelin güzelliğini kıskandığından, onu kimseler görmesin diye bi kulenin tepesine kapamış. (aslında doğduğunda prenses, töbe pismillah rakuna benziyomuş o yüzden bu ismi koymuşlar, sonradan serpilip güzelleşmiş...)

Rakunzel güzel olduğu kadar sosyal medyada aktif de bir prensesmiş. Kulenin tek göz odasında naapsın, bikaç gün selfi çekmiş paylaşmış, onu bunu layklamış, stalk'lamış filan ama yok, çok sıkılmış, bi kaçış planı yapmış kendine. 'Ben demiş, saçımı uzatıyim demiş, yoldan geçen olursa saçıma tutunup yukarı çeker kendime de prens yaparım filan' demiş. Masal bu ya, odasının köşesinde bi dünya saç bakım ürünleri standı varmış. Rakunzel ürünleri saçına sürerken, bu ürünleri satarak uçaklar yatlar katlar aldığını iddia eden yalancı kadının insanların yüzüne tükürüp çemkirdiği vidyoları hatırlayıp sinirle daha çok sürmüş, sürdükçe saçı uzamış, uzadıkça sürmüş, günler böyle manyak gibi, saçmasapan geçiyomuş...

Rakunzel bigün kulenin penceresinden çekirdeğini çitleyip etrafa bakarken aaa o da ne, bakmış ki kulenin önünden bir yakışıklı prens adayı geçiyo, hemen ona seslenmiş. 'Beni cadı buraya hapsetti, çok sıkıldım, hadi saçımı salıyorum aşağı, tırman gel yanıma' demiş. Adam Türk'müş ve Türk erkeği böyle bi teklifi rakun yapsa dahi affetmez, hemen tırmanmış yukarı, prensese de bi güzel tırmanmış. İşi bitince cadıdan korktuğu bahanesiyle kuleden apar topar atlayıp kaçmış.

Günler böyle geçmiş, Rakunzel masal bu ya; yerli yabancı kulenin önünden geçen adamları saçıylan kavrayıp yukarı çekip zikip atıyomuş.(masal nereye gitcek inanın ben de bilmiyorum, hadi bakalım hayırlısı ossun)

Bigün kulenin önünden yukardan pek de bişeye benzemeyen biri geçiyomuş. Rakunzel 'dubakiim şununla bi dalga geçiyim' diyerek ona da yukarı gelmesi için saçlarını salacağını söylemiş.

Aşağıdaki bişeye benzemeyen küçük adam yukarı doğru bakmış ve Aşk-ı Memnu'-daki Ednan bey inki gibi güzel ses tonuyla 'senin saçlarına nasıl kıyarım ben prensesim, ben çok güçlüyüm, açtım kollarımı, atla, güven bana, hem seni de kurtarmış olurum' demesin mi??? Aslında prenses bu kuledeki seks dolu aktif dinamik hayatından da memnunmuş ama her kadın gibi bu 'güven' mevzusuna tav olmuş, 'hobareyyy' diye atmış kendini aşağı. Adam pattis çuvalı gibi düşen Rakunzeli tabisi tutamamış, hatta ezilmiş, perte çıkmış. Rakunzeli ise kendine dolanan o uzun saçları kurtarmış.

Rakunzel bir daha hiçbir erkeğe güvenmemesi gerektiğini anlamış. Dünya tecrübe kazanarak indiği kuleyi genç kızlara reels vidyosu filan çeksinler diye günlük kiraya vermiş. Kira geliriyle yaşamış; rakun gibi gelmiş, rakun gibi de gitmiş işte! Yaşadıkları en azından kâr kalmış, en mutlu günleri meğer kulede hapsolduğu günlermiş, sonradan anlamış.

Masaldan çıkarılan kıssadan hisse: Meşela biz mecburi hizmete atanınca, kuleye kapalı Rakunzel gibi umutsuzluğa kapılıyoruz; 'naapcaz nasıl geçer bu günler?' diyoruz... Sonra anlıyoruz ki, en güzel günlerimiz meğer onlarmış. Önemli olan yaşanan çevre değil, yaşadığın güzel anlar, biriktirdiğin dostlarmış. Gerçi dost biriktirceğine altın, dolar filan biriktirsen daha da süper olabilirmiş...

Evet, bence asıl sonuç bu: Dolar 30 lira olmuş, keşke bu da masal olsa, ama tüm memleket kulenin tepesinden hobareyyy diye atlayan Rakunzel gibi yere çakılıyor ve koruyacak saçı neyim hiçbişeyi de kalmadı, dımdızlak, cıscıbıldak...

Kulenin dibinde elini açıp 'ama otoban yaptık, köprü yaptık, faiz haram, Avrupa bizi kıskanıyor' diyenler var ya, Rakunzeller ezsin sizi inşallah çok amin!

NE ÇOK VE NE AZ ŞEY

Gökçen Erdoğan

Her konuda düşürdük çıtayı. Yaşamak için ev, tutmak için el bakarken; azdan az, çoktan daha da az giderken.... Her konuda, gelenin gideni mumla arattığı bir düzenin içinde savrulup duruyoruz. Eskiden depresyona girmek bile belli bir keder seviyesini gerektiriyordu. Şimdi kısa bir market turu uykularınızın kaçmasına yetiyor. Sanki biz kovalıyoruz, hayat olduğu yerde sayıyor, insanca yaşamaksa biz kovaladıkça kaçıyor. Hiçbir şeyi olması gerektiği gibi oldurmaya gücümüz kalmadı. Çaresizliklerin kataloğu genişledi ve ne seçersek seçelim elde kalan veriliyor. Ve çoğu zaman kadına bir şey kalmıyor.

Mesleğim itibariyle ülkemin genel yaşam standardının üzerinde bir yaşam sürüyorum. Ancak yine mesleğim itibariyle temas ettiğim pek çok kadın; bana yaşamın, toplumun geneli için ne denli zor olduğunu hatırlatıyor. Haberlere elbette dört koldan ulaşabiliyorum, elbette herkes kadar haberim var her şeyden. Ancak eti kemiği ve kalbi olan insanlara direkt temas etmek ve en basit söyleşilerin satır aralarında bile sürekli yetememezlik, çaresizlik görmek; başka bir farkında olma biçimi. Haberleri okumak ya da spikerlerin ağzından dinlemekle, onları yaşayanların duygularına tanıklık etmek bambaşka. Ve gerçekten iç açıcı değil.

Kadınlar, bir yerlerde usul usul soluyorlar. ışıklarını, ümitlerini yitiriyorlar kapalı kapılar ardında. Çocuk yaştan mezara dek emir altındalar. Hastalandıkları yerden sağalmaya, yaşamaya değil belki ama nefes almaya çabalıyorlar. Merakları da onlarla birlikte nefes alıyor üstelik, dünyayı bilmek, kendilerini ve insanı tanımak istiyorlar. Pencere açılmıyor. Dışarıya, gizlenmeden bakamıyorlar. O kadar çok kadın, sağlık hizmetine ulaşmak için dahi izin alamaz, imkan bulamaz halde ki... 2024'e girmişken bunları konuştuğuma inanamıyorum. Dünyayı evimizden ibaret sanıyoruz, değil mi? Mahallemizden, etrafımızdan, tanıdığımız insanlardan ve yaşamlardan ibaret sanıyoruz. Yanılıyoruz. Bir yerlerde, yaşamın sosyal ve ekonomik bütün açmazlarının ceremesini çeken kadınlar var. Açlığın, sefaletin, sevgisizliğin, yalnızlığın, hoşgörüsüzlüğün bütün yansımalarını, erkeğin boyunduruğu altında bertaraf etmeye çalışan ve erkeğin yükünü alamadığında daha da eksik hissettirilen kadınlar var. Kum torbası edilmiş kalpleriyle, olana bitene sessizce direniyorlar.

Öyle sorular soruyor ve imkansızlıkta öyle çözümler arıyorlar ki ne kadarını nasıl kucaklasam şaşırıyorum. Birbirini anlayan ve birbirine değer veren kadınlar topluluğumuzda, birbirimizi nereye kadar taşıyabiliriz böyle desteksiz? Günü kurtarmak, dünün acılarını hafifletmeye yeter belki ama yarının akıbeti ne olacak? Bize çok daha büyük bir söz lazım.

Erkek egemen siyasetin, artık kadını, çocuğu önceleyecek ve zorları gerçek anlamda kolay edecek bir şeyler söylemesi lazım. Artık kadınların birbirini kollamaya çalışmaktan bu denli yorulmaması lazım. Mutfak masrafından artırıp çocuk okutmakla övünen annelerin, mutfak masrafından artırıp yağlı urgan almaya mecbur edilen kız çocukları olmayı reddediyoruz!

Akşamın ucuz pazarlarından, saçın önlenemeyen beyazlarından, kışın karşı durulamayan ayazlarından vazgeçiyoruz! Insanca yaşamak, kadınca yaşamak, layığımızca yaş almak istiyoruz!

Çok şey mi istiyoruz?

Ankara, 25 Aralık 2023

YAŞAMI ANLAMLI KILIN

Yaşar Seyman
yasarseyman@gmail.com

Bugün sizlere bir sinema ikonu olan Audrey Hepburn'den söz etmek istiyorum.

Onu dünya sinemasında ölümsüzleştiren ne İngiliz ve Hollandalı sinema oyunculuğu, ne 1939 ve 1945 savaş yılları arasında savaşın ortasına doğması, ne amcaları ve iki erkek kardeşinin toplama kamplarına sürülmesi, ne sokaklarda çok sayıda infaza tanık olması, ne bir Oscar ödülü alması ne de unutulmaz güzelliğe sahip olmasıdır.

Bugün bile Audrey Hepburn'ün sinema tarihindeki en baş döndürücü ikonlardan biri olduğunu kimse yok sayamıyor. Adından hala bilim insanları, yazarlar, yaşam koçları, CEO'lar, mentörlük yapanlar söz ediyorsa onun yaşamı anlamlı kılan özlü sözlerindendir.

Audrey Hepburn diyor ki:

"Güzel gözleriniz olsun istiyorsanız güzel insanlarla göz göze gelin, ideal vücut ölçülerine sahip olup hep ince olmak istiyorsanız, yemeğinizi yoksul ve açlarla paylaşın. Dikkat çekici pozlar vermek istiyorsanız, yanınıza bilgelik ve engin gönüllülüğü alıp yürüyün."

Ben onun birçok sözü içinde en çok şu sözünü seviyorum:

"Hiçbir şey olanaksız değildir. Sonuçta olanaksızın içinde bile olanak vardır."

Sanatçının bu sözü insanı umutlandırıyor...

Gözlerinizin güzelliği başka güzel gözlerle buluşunca güzelleşiyor.

Mevlana'nın " İnsan gözdür" sözü zihin kıvrımlarımızda canlanıyor.

Yoksullarla lokmanızı paylaşırsanız vücut ölçülerinizi korursunuz.

En güzeli de dikkat çekici günümüz deyimiyle farkı fark edilen pozlar vermek istiyorsanız; bilgelik ve engin gönüllü olmaktır. Çünkü kibir hep kaybettirir.

Bilgelik bakışınıza, duruşunuza, tavrınıza çok şey katar.

Sizi ansızın başkalarından başkalaştırır.

Ne kolay bir yol haritasını sinema oyuncusu kadın duyarlığıyla çiziyor.

Bireyin bir başına yapabileceği şeyler görünse de uzun bir yoldur önerdiği bu yol...

Sabır ve sevgiyle beslenesi bir çalışma temposu gerektiriyor.

Bilgelik kolay mı?

Felsefeci ve yazar Nermi Uygur diyor ki: ***"Gerçekler patırtıyı sevmez."*** Ve Anadolu'daki söz onu daha yalınlaştırıyor. "Dolu başak eğik olur." Onun altın anahtarı tevazuu Anadolu deyimiyle engin gönüllü olmaktır.

Kendiyle barışık, çevreyle ve toplumla barışık, ayakları üstünde durmayı öğrenen insan engin gönüllü insandır. O insan yükseldikçe ulaşmak kolaydır. Çünkü yükseldiği yerlere büyük bir mücadele sonucu acılar çekerek, haksızlıklara uğrayarak, önüne kurulan barikatları aşarak gelmiştir. Geldiği bu yerde yürüyen insanlara bilerek, isteyerek haksızlık yapmaz. Yapamaz...

Audrey Hepburn bunu yaşamdan süzülmüş bir deneyimle ne güzel aktarıyor:

" Bir insan yaşam yolculuğunda iyiyi kötüyü gördüyse onu ikisi de korkutamaz çünkü o yoldan geçmiştir. Cesareti seçmiştir asla korkmaz"

Savaş ortamına doğduğu ve ailesi çok yoksul olduğu için açlık yaşadığı günlerde çocukken ulaşamadığı tat çikolatadır. Yaşamı boyunca çikolata vazgeçilmezi olur. Bir çocuğun isteği gibi bu istediğini yaşamı boyu her ortamda sürdürür.

Çocuklara sevgisi dilde değil gönüllerdedir.

UNICEF elçisi olarak Afrika kıtasında çocuklar için çalışarak çalışmalarıyla UNICEF'te iz bırakır. Bir kanser hastası olan oyuncu bu çalışmalarda çocuklara hep güler bir yüzle yaklaşır ve bu çocuklarla fotoğraf karelerinde hep yansır.

"İnsanın kalbi güzelse yüzüne ışığı vurur. O insan daima bir çiçek gibi durur. Yaşı kaç olursa olsun her yaşın ayrı güzelliği vardır. Makyaj olmasa bile çünkü ruhu gönlü çiçektir."

Bugün sürmekte olan İsrail – Gazze savaşındaki çocuklara Birleşmiş Milletler UNICEF gönüllü barış elçisi olan sanatçıların sevgiyle uzatacakları ellerini bekliyorum.

Doksanlı yıllarda yaşama veda eden sinema sanatçısı, yaşamı anlamlı kılan insanların yaşam yoluna ışık tutmayı sürdüren sözlerinden biri günce defterimin girişinde yazılıdır. Umudu büyüten insana direnç tazeleten bu sözüne zaman zaman başvururum:

"Hayat bana ne yaşatırsa yaşatsın, karşıma ne kadar kötü insan çıkarsa çıksın, canım ne kadar acırsa acısın, şu üç şeyden asla vazgeçmeyeceğim; kendim olmaktan, iyi olmaktan ve nefes aldığım her saniye için mutlu olmaya çalışmaktan."

Gelin bilgelik yolunda çalışma için ilk adım atın. Bir film izleyin. Bir tiyatroya gidin. Bir kitap okuyun bildik sözlerdir. Bence bir de "Bazen de insan kaybeder," diyerek yenilmiş ya da başarmış bir insanla konuşun, onunla bir nehir söyleşi yapın, yaşamını yazın derim. İnanın yaşanmışlıkların kalıcıdır izlerini göreceksiniz.

Yazımı tüm filmlerini izlediğim, sözlerinden ilham aldığım Audrey Hepburn'un iz bırakan bir başka sözüyle noktalamak istiyorum: :

"Nasıl yaşanacağını, kenarda durup izlemeden dünyanın nasıl hem içinde hem dışında olunacağını öğrendim. Bir daha asla ama asla hayattan kaçmayacağım. Aşktan da."

...

Nazım Hikmet'in Yılbaşı Ağacı şiirinden:

"Bir yılbaşı ağacı karlı bir meydanda Estonya türküleri söylüyor

Telli pullu upuzun bir yılbaşı ağacı
Sen kırmızı sırça topun içindesin
Saçların saman sarısı kirpiklerin mavi
Onu oraya ben astım seni içine koyup"

...

Yeni yılınız kutlu olsun...

BAYAN YANI
2024-01 OCAK ŞUBAT
Aylık yaygın süreli yerel yayındır.
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü [illegible]
Renklendirme Editörü Fikret Özdemir
Grafik Düzenleme Cebrail Okcu
Müessese Müdürü: Ali Yavuz
Abonelik: Aysun Öztürk
Adres: Duatepe Sok. No:16 Yeldeğirmeni/Kadıköy
Tel: (0212) 2929565-66-68
Fax: (0212) 251 57 54
Baskı: İhlas Gazetecilik A.Ş. (0212) 454 30 00
Dağıtım: Turkuaz Dağıtım Paz. A.Ş. (0212) 2929565

Mehmet Ali & Akşamsefası

Yaşam Koçu

Feyhan Güver

